23/11/2022

Η εορτή του Αγίου Κλήμη στην Ι.Μ Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 23 Νοεμβρίου στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή του Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας τελέσθηκε δισαρχιερατικό Συλλείτουργο με την ευκαιρία της εορτής του Αγίου Κλήμεντος Αρχιεπισκόπου Αχρίδος, η κάρα του οποίου αποθησαυρίζεται στην Ιερά Μονή.

Στο Δισαρχιερατικό Συλλείτουργο προεξήρχε ο Θεοφιλέστατος **Επίσκοπος Βελίκης κ. Σιώνιος,** Ιεράρχης της Εκκλησίας της Βουλγαρίας, ο οποίος χοροστάτησε και στον Όρθρο και συμμετείχε ο εγχώριος ιεράρχης **Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων**, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο.

Μετά το πέρας της πανηγυρικής Θείας Λειτουργία οι Αρχιερείς και οι ευλαβείς προσκυνητές, είχαν την ευκαιρία να επισκεφτούν και να ξεναγηθούν στην έκθεση υδατογραφιών του κ. Αποστόλου Χολέβα.

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Βεροίας

«Κλῆμα ἡ ἀληθής Ἄμπελος, σέ ἐβλάστησε τῷ βίῳ Κλήμη, ὑπό τοῦ Θεοῦ γεωργούμενον καί καρπῷ πολλῷ εὐθηνούμενον, δωρεᾷ τοῦ Πνεύματος».

Ὡς κλῆμα τῆς ἀληθοῦς Ἀμπέλου χαρακτηρίζει ὁ ἱερός ὑμνογράφος τόν ἑορταζόμενο καί ἰδιαιτέρως τιμώμενο στήν Ἱερά αὐτή Μονή τοῦ Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βε-ροίας καί στήν Ἱερά Μητρόπολή μας ἅγιο Κλήμεντα, ἀρχιε-πί-σκοπο Ἀχρίδος τόν θαυματουρ-γό.

Καί τόν χαρακτηρίζει ὡς κλῆμα τῆς ἀληθοῦς Ἀμπέλου, διότι ὁ ἅγιος Κλήμης ὄντως ἐβλάστησε μέσα στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι, ὅπως ὁ ἴδιος δια-κηρύσσει, ἡ Ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καί ὅσοι πιστεύουν σ᾽ Αὐτόν εἶναι τά κλήματα.

Κλῆμα, λοιπόν, τῆς ἀληθινῆς Ἀμπέλου ὁ ἅγιος Κλήμης, ὡς μέλος συνειδητό τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο ἐβλάστησε χάριτι Θεοῦ, ἀλλά καί αὐξήθηκε καί καλλιεργήθηκε μέσα σ᾽ αὐτήν καί ἀξιώθηκε νά δώσει μέ τή χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τό ὁποῖο διανέμει ὅλα τά χαρίσμα-τα, καρπούς πολλούς.

Καί δέν ἦταν τυχαῖο τό γεγονός ὅτι ὁ ἅγιος Κλήμης ἐβλάστησε ὡς κλῆμα τῆς ἀληθοῦς Ἀμπέλου, ἄν καί τίποτε ἀπό ὅσα συμβαίνουν στόν κόσμο καί στή ζωή μας δέν γίνονται τυχαῖα. Στήν περίπτωση ὅμως τοῦ ἁγίου Κλήμεντος ὁ Θεός ἐπέτρεψε νά βλαστήσει, ὥστε νά ἐπεκταθεῖ ἡ ἄμπελος, νά ἐπεκταθεῖ ἡ Ἐκκλησία του, καί νά εἶναι πολ-λοί ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θά ὠφελοῦ-ντο ἀπό τούς καρπούς του. Γι᾽ αὐτό καί ἀξίωσε ὁ Θεός τόν ἅγιο Κλήμε-ντα νά συνδεθεῖ καί νά μαθητεύσει παρά τούς πόδας τῶν ἁγίων αὐτα-δέλφων, ἰσαποστόλων καί φωτι-στῶν τῶν Σλάβων, τῶν Θεσσαλο-νι-κέων ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθο-δίου, τούς ὁποίους ἀκολούθησε στίς ἱεραποστολικές τους πορεῖες, γιά νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο, καί διδά-χθη-κε πολλά. Μετά μάλιστα ἀπό τήν κοίμηση τοῦ ἁγίου Μεθοδίου, ὁ ἅγιος Κλήμης συνέχισε τό ἔργο τους μέ τή βοήθεια καί τή συμπα-ράσταση καί ἄλλων μαθητῶν τους, ὥστε νά ἁπλωθεῖ ἡ Ἄμπελος τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας καί στούς λαούς πού ζοῦσαν «ἐν χώρᾳ καί σκιᾷ θανάτου», καί γεωργού-μενοι μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ διά τοῦ ἁγίου Κλήμεντος νά δώσουν καί αὐτοί «καρπόν πολύν».

Ὁ χαρακτηρισμός ὅμως τόν ὁποῖο ἀποδίδει ὁ ἱερός ὑμνογράφος στόν ἑορταζόμενο ἅγιο ἱε-ράρχη τῆς Ἐκ-κλησίας μας, τόν ἅγιο Κλήμεντα, τοῦ ὁποίου ἔχουμε ζωντανή τήν παρουσία ἀνάμεσά μας μέ τή σεπτή καί χαριτόβρυτο κάρα του, ἀλλά καί ἡ ζωή τοῦ τιμωμένου ἁγίου, μᾶς ὑπενθυμίζει τόν λόγο τοῦ Κυ-ρίου μας, τόν ὁποῖο θά πρέπει νά ἔχουμε διαρκῶς κατά νοῦ, ἐάν θέ-λουμε νά ἀκολουθήσουμε καί ἐμεῖς τό παράδειγμα τοῦ ἁγίου μας καί νά μήν τόν τιμοῦμε μόνο «τοῖς χεί-λεσιν».

Καί ὁ λόγος τοῦ Κυρίου μας εἶναι σαφής καί ἡ ζωή τοῦ ἁγίου Κλή-μεντος τόν ἐπιβεβαιώνει. Ὁ Χρι-στός εἶναι ἡ ἄμπελος καί οἱ πιστοί, ὅλοι ἐμεῖς, τά κλήματα,

ἀλλά «κα-θώς τό κλῆμα οὐ δύναται καρπόν φέρειν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ἐάν μή μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδέ ὑμεῖς ἐάν μή ἐν ἐμοί μείνητε», λέγει ὁ Χρι-στός. Ὅπως, δηλαδή, τό κλῆμα δέν μπορεῖ ἀπό μόνο του, δέν μπορεῖ ἀποκεκομμένο ἀπό τήν ἄμπελο, νά φέρει καρπό, ἔτσι καί ἐμεῖς δέν μποροῦμε νά φέρουμε καρπούς, ἐάν δέν μείνουμε ἐνωμένοι μέ τόν Χριστό.

Ἐάν ὁ ἅγιος Κλήμης ἐπέτυχε μέσα σέ τόσες δυσκολίες, μέσα σέ τόσες ἀντιξοότητες, μέσα σέ τόσους διωγ-μούς νά ἐπιτελέσει αὐτό τό μεγάλο ἔργο τό ὁποῖο ἐπετέλεσε, νά συνεχίσει τόν ἐκχριστιανισμό τῶν Βουλγάρων καί τῶν νοτιοσλα-βι-κῶν φύλων ἀλλά καί τό μεγάλο ἐκπολιτιστικό του ἔργο καί τό ἐξίσου μεγάλο μεταφραστικό ἔργο, τή μετάφραση δηλαδή λειτουρ-γι-κῶν, θεολογικῶν καί ἄλλων κει-μένων ἀπό τήν ἑλληνική στή σλα-βική γλώσσα, πλουτίζοντας ἔτσι τούς Σλάβους μέ μία λογοτεχνία τήν ὁποία δέν διέθεταν μέχρι τότε, τό ἐπέτυχε γιατί ἔμεινε ἑνωμένος μέ τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία.

Ὅλο τό ἔργο τό ὁποῖο ἐπιτελοῦσε, δέν τό ἔκανε στό ὄνομά του, δέν τό ἔκανε ὡς ἄτομο, γιά τή δική του προβολή καί δόξα, τό ἔκανε στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκ-κλη-σίας, πάντοτε μέ ὑπακοή καί μέ ἀνα-φορά στήν Ἐκκλησία τῆς Κωνστα-ντινουπόλεως, ἡ ὁποία εἶχε στεί-λει ἀρχικά καί τούς ἁγίους Κύριλλο καί Μεθόδιο γιά νά εὐαγγελισθοῦν τόν Χριστό στούς σλαβικούς λα-ούς. Γι᾽ αὐτό καί τό ἔργο του εἶχε τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Γι᾽ αὐτό καί ἀπέδωσε καρπούς καί ὁδή-γησε στή σωτηρία τούς ἀνθρώ-πους πού ἦταν γιά αἰῶνες δέσμιοι προλήψεων, προκαταλήψεων καί δαιμονικῶν ἐπιρροῶν, καί ἁγίασε καί τόν ἴδιο, ὁ ὁποῖος μέ αὐταπάρ-νηση καί αὐτοθυσία καί χωρίς νά ὑπολογίζει τόν κόπο, ἔσπειρε στίς ψυχές τους τόν σπόρο τοῦ Εὐαγγε-λίου καί τούς ὁδήγησε στήν ποίμνη τοῦ

Χριστοῦ.

Αὐτό ἀποτελεῖ δίδαγμα καί γιά ὅλους ἐμᾶς. Διότι ὅλοι, καί οἱ κλη-ρικοί καί οἱ λαϊκοί, εἴμεθα κλήμα-τα τῆς νοητῆς Ἀμπέλου, τοῦ Χρι-στοῦ, καί, ἐάν θέλουμε ὄντως νά προαγόμεθα στήν ἐν Χριστῷ ζωή, νά ἀποδίδουμε τούς καρπούς πού περιμένει ἀπό ἐμᾶς ὁ Χριστός καί νά προοδεύσουμε πνευματικά, θά πρέπει νά μένουμε ἑνωμένοι μέ τόν Χριστό, μέ τήν Ἐκκλησία καί μέ τόν Ἐπίσκοπο, ἑνωμένοι μέ τά ἱερά μυστήρια, διά τῶν ὁποίων θά ἔχου-με τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία καί θά μᾶς προστατεύει καί θά μᾶς ἁγιάζει, ὅπως ἁγίασε καί τόν ἑορταζόμενο ἅγιο Κλήμεντα, ἀρχιεπίσκοπο Ἀχρίδος, τόν θαυμα-τουργό, τοῦ ὁποίου οἱ πρεσβεῖες καί ἡ χάρη εὔχομαι πατρικά νά μᾶς συνοδεύουν.

Σήμερα εἴχαμε τή χαρά νά συλ-λειτουργήσουμε σ᾽ αὐτή τή μεγάλη ἑορτή τῆς Ἱερᾶς μας Μονῆς, τήν ἑορτή τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, μέ τόν Θεοφιλέ-στατο Ἐπίσκοπο Βελίκης κ. Σιώνιο, προσφιλῆ καί ἀγαπητό ἀδελφό ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Βουλγαρίας, ἡ ὁποία τιμᾶ ἰδιαιτέρως τόν ἅγιο Κλήμεντα, ὡς φωτιστή καί διδά-σκα-λό της, καί νά συνεορτάσουμε τόν κοινό μας ἅγιο.

Ὁ Θεοφιλέστατος ἐπισκέπτεται προσκυνηματικά αὐτές τίς ἡμέρες τήν Ἱερά μας Μητρόπολη, καί εἶναι ὄντως ἀγαθή συγκυρία ἡ παρουσία του ἀφενός χθές, στήν Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Δοβρᾶ, ὅπου προσέφερε δύο ὡραιότατες εἰκόνες, τόσο τοῦ ἀποστόλου Παύλου, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ὅσο καί τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, καί ἀφετέρου σήμερα, πού ἔχουμε τή χαρά νά συνεορτάζουμε ἐδῶ, στήν Ἱερά Μονή τοῦ Τιμίου Προ-δρόμου Σκήτης Βεροίας, καθώς καί ὁ ἴδιος εἶναι ἡγούμενος μιᾶς ἱστορικῆς μονῆς στό Μπάτσκοβο τῆς Βουλγαρίας.

Ἔτσι εἴχαμε ἀπό κοινοῦ τήν εὐλογία νά λειτουργή-σουμε στήν ἱστορική αὐτή Μονή τῆς Σκήτης τῆς Βεροίας, τήν ὁποία ἁγίασε μέ τήν παραμονή του καί τήν ἄσκησή του ὁ κορυφαῖος θεολόγος καί ἱεράρχης τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ἀρχιε-πίσκοπος Θεσσαλονίκης, καί ἡ ὁποία ἁγιάζεται ἀπό τή χάρη καί τῆς σεπτῆς καί θαυματουργοῦ κά-ρας τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, ἀρ-χι-επισκόπου Ἀχρίδος, ἡ ὁποία μάλιστα μυροβλύζει, τήν ὁποία καί μεταφέραμε πρό ἑξαετίας στό Πα-τριαρχεῖο τῆς Βουλγαρίας, μέ τήν εὐκαι-ρία τῶν ἑορτασμῶν γιά τά 1600 χρόνια ἀπό τήν κοίμηση τοῦ ἁγίου Κλήμεντος.

Καλωσορίζω μέ πολλή ἀγάπη καί ἀδελφικό σεβασμό τόν Θεοφιλέστατο καί τόν εὐχαριστῶ ἀπό καρδίας καί ἐγώ ἀλλά καί ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς π. Πορφύριο καί ἡ Ἀδελφότητα, πού σήμερα εἴχαμε τή χαρά νά συλλειτουργήσει ἐδῶ στόν ναό μας καί νά εὐλογήσει ὅλους σας. Ἄς ἔχουμε πλούσια τήν εὐλογία καί τή χάρη τοῦ ἁγίου Κλήμεντος ἀλλά καί τήν εὐχή καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοφιλεστάτου.